

Dipòsit 2 del Gibert de Dalt

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: El Gibert de dalt
Emplaçament Vessant esquerre del Torrent de la Font d'en Sala - Boscos d'en Gibert
Alçada: 388

Coordenades:

Latitud: 41.64427
Longitud: 1.92149
UTM Est (X): 410184
UTM Nord (Y): 4610843

Classificació

Número de fitxa 08179 - 292
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: En part escapçat en obrir una pista per manteniment d'una torre elèctrica.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08178A011000110000OI
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 23/02/2019 - 01:00

Descripció

Cisterna o dipòsit per emmagatzemar aigua que està situada en el vessant esquerre del Torrent de la Font d'en Sala. Per accedir-hi cal agafar el Camí de Rellinars a Casajoana. En l'indret on el torrent deixa veure el seu llit, en una solera rocosa i ample on conflueix el torrent dels Bugaders cal deixar la pista rodada per agafar un camí que s'inicia en aquest indret i que puja paral·lel resseguint la riba esquerra del torrent de la Font d'en Sala. En trobar la primera bifurcació, a mà dreta, cal pujar per aquest camí, que de fet és una pista d'accés oberta per al manteniment de la línia elèctrica. La pica està situada al final de tot, en el marge, arran de terra, davant mateix de la torre d'alta tensió.

Es tracta d'una modesta construcció realitzada amb pedra, aprofitant l'orografia del terreny. Està excavada per sota del marge, amb la boca orientada a l'oest. L'obertura de la pista l'ha malmesa i la pedra que formava part de la volta s'ha enfonsat al seu interior. És de planta el·líptica.

Mesura 1,20 metres per un metre. La fondària es desconeix tot i que aquest tipus de cisternes acostumen a ser proporcionals a l'amplada. Les parets estan impermeabilitzades amb morter de calç per evitar la pèrdua d'aigua. La boca per accedir amb les galledes tenia un amplit de pedra per a recolzar els genolls del qual només en resta una pedra plana coberta de terra. Amb tota probabilitat aprofitava les aigües d'escorrentia. Encara ara es veu en aquest indret una taca humida arran de sòl. La pica per a la preparació del caldo bordelès ha desaparegut; presumiblement estava situada a mà esquerra que coincideix amb el giravolt intern del camí.

Observacions:

Està documentada en el plànol de barraques i elements de pedra seca del Claudi Perarnau.

Història

Aquest tipus de construccions, són un element destacable en l'aprofitament de l'aigua en zones on és difícil aconseguir-ne. La seva localització sovint ve donada pel recorregut de les aigües d'escorrentia després de la pluja. La forma que presenta, quadrangular o bé ovalada, acostuma a tenir una profunditat d'un metre a un metre i mig com a molt. Per tal d'evitar que la terra caigui al seu interior o bé que una bèstia caigui dins, s'acostumava a cobrir amb pedra seca emprant el sistema de la falsa volta i deixant una obertura a la part davantera que permetia accedir al seu interior. Si l'aigua era neta també permetia abeurar el bestiar de càrrega o els animals de companyia.

També servien per preparar el brou o caldo bordelès, o la "bouillie bordelaise" és originària de França. La recepta sembla haver estat descoberta, per Ulysse Gayon, un químic de Bordeus i pel botànic Alexis Millardet a principis dels anys 1880, contra el míldiu. Un cop demostrats els seus beneficis ràpidament es va expandir la seva utilització.

